

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן וזינפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ועבודה, שיתכן שלא טוב מבחינה רוחנית לאשתו לעבוד במקום מסויים, אע"פ שמקבלת משכורת מצויינת, והוא הדין לגביו, ולפעמים הדברים נאמרים גם כשעובד בין אנשים "חרדים", והכל לפי העניין. וכן הדבר נוגע לענין מוסדות הלימודים של זרעו, כי לפעמים חבר בודד לא טוב (וה"ה לענין הבנות) הוא הרס וחורבן, וצריך לטפל עם כל הכוחות בנושא, כולל העברת בניו מהמוסד הלימוד הנוכחי. ויהי רצון שיקויים בנו (אבות פ"ה מ"כ) הזה קל כנשר לעשות רצון אביך שבשמים.

בברכת התורה וכמו"ם
שמעון יוסף הכהן וזינפלד

תיקון הכללי

בבוקר - יציץ וחלף, לערב - ימולל ויבש (תהלים ז, ו).

בבוקר - יציץ וחלף, לערב - ימולל ויבש. בחיים של כל אדם

עלי אדמות - יש בחינת 'בוקר'

ובחי 'ערב', בחי 'בוקר' - היינו

כשהוא צעיר, ונדמה לו ש'כל

החיים' לפניו, ויש הרבה זמן

להספיק הרבה, והוא כשמיטב

כוחותיו במתנו. והנה 'יציץ'

ופורח, ומיד 'חלף' ואיננו. ופתאום

רואה א"ע באמצע החיים, והחיים

מתחילים לשקוע כשמש המתחיל

לנטות למערב ולהעלם, אע"פ

שבזריחתו ותחילת היום נראה

שכל היום לפניו ויהי כך הרבה

זמן, הנה הגיע הצהריים בחטף,

והנה ינטו צללי ערב. לערב - ימולל

ויבש (מתכוין, ומתייבש מלחותו),

דהיינו האדם בחצי השני של חייו

הוא כפרח המתחיל להתייבש,

ומאבד מכוחו וזוהרו ומהברק,

ומתחיל לאט לאט לדעוך - וע"כ

יש לחטוף ככל שיוכל מצוות

ומע"ט, כי אם לא עכשיו - אימתי:

והנה דרך הצעיר להיות תמיד מלא

תקוה והתחדשות כוחות בחי' "בבוקר יציץ וחלף", היינו שמחליף

כח. וזה מ"ש רבינו ז"ל (שיחות הר"ן נא; עלים לתרופה רי, רנה ועוד) "זקן -

אסור להיות, רק צעיר וטרי" שמתחדש ומתחזק ומלא מרץ ותקוה,

ואכן כך ראיתי במו עיני את זקני אנ"ש - עובדים את ה' כצעירים

תוססים, אשריהם. (מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

א"ר אבדו משל לבן מלכים שהיה ישן על גבי עריסה והיו זבובים שוכנים עליו וכיון שבא מניקתו שחה עליו מניקתו וברחו מעליו כך בתחלה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו כיון שנתגלה עליו הקדוש ברוך הוא ברחו מעליו ר' חייא רבה ור' ינאי חד אמר עליו על סולם וח"א עליו על יעקב מאן דאמר עליו על הסולם ניחא אלא למ"ד עליו על יעקב מי מתקיים עליו א"ר יוחנן הרשעים מתקיימין על אלהיהם (בראשית מא) ופרעה חולם והנה עומד על היאור אבל הצדיקים אלקיהם מתקיים עליהם שנאמר והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלקי אברהם.

(בראשית רבה סט, ג)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ויצא לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (בראשית כח, יא).

אשריהם הם בעלי התשובה שבדורינו שהרבה פעמים עושים מסירות נפש ממש כדי להתקרב לקדושה, להשי"ת לתורתו הקדושה ולשמור תורתו. והרבה פעמים עוזבים שפע וחיי נוחות ותענוגות ופינוקים, וחיי חברה ושכנים וידידים וקרובים, הכל למען שמו יתברך. ולפעמים הנ"ל גם רודפים אותם ומציקים להם בכל מיני אופנים, והם מפקירים הכל למען התורה הקדושה. ולפעמים מוותרים על פרנסה בשפע וקריירה, ומוכנים לחיות בדחקות וצימצום הכל כנ"ל למען שמו באהבה. וזה בחי' "ויצא יעקב מבאר שבע" לשון שובע ורווחה ושפע, דהיינו באר הנובע שפע פרנסה ותענוגות, והבעל תשובה הנ"ל שהוא נכנס תחת כנפי השכינה ויראת ה' המכונה "יעקב בחי' (משלי כב, ד) עקב ענוה יראת ה' ועוד שיעקב הלא הוא ישראל, דהיינו נשמת ישראל יצא ועזב באר השפע והשובע הנ"ל, "וילך חרנה", היינו שהלך נגד הזרם, לבחינת "חרנה" וחרון אף אנשים מכריו וכו' המותחים עליו ביקורת קשה על צעדיו. א"נ "חרנה" לשון חימום ויובש משפע ורווחה. היינו שבדעת צלולה עושה כן במסירות נפש למען ה'. אשרי לו. וכבר הבטיחו חז"ל (אבות פ"ד מ"ט) המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר. וזה מעלת ושבח עם ישראל שעליהם נאמר (ירמיה ב, ב) לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרוע, באמונה יוקדת ושלימה, שבודאי עשיית רצון ה'

מלכותו ותפריך

וְהָיָה ה' לְמִלְכָּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ (זכריה י"ד). דְּהַנְּחָה הַכְּלָל הוּא, שְׂכָל מַה שְּׂאֵנּוּ עוֹשִׂים, הֵן הַתְּפִלָּה, וְהֵן לְמוֹד, הוּא כְּדֵי שְׂתִגְלַח מַלְכוּתוֹ וְתִפְרַח. כִּי הַתְּפִלָּה הִיא, הוּא בְּחִינַת ה'. וְהַקּוֹל הוּא בְּחִינַת הַמְּשַׁכָּה, הוּא בְּחִינַת ו'. וְכַשְׁלֹמֶד אוֹ מִתְפַּלֵּל בְּדַחִילוֹ וְרַחִימוֹ, נִתְגַּלַּח בְּחִינַת י"ה (תקון י), וְכַשְׁלֹמֶד הַלֶּכֶה בְּאָפֶן זֶה, בּוֹרֵא עוֹלָם אַחֵר. וְכַשְׁלֹמֶד כָּל הַמְּסַבְּחָא, נַעֲשֶׂה מְטוֹרְנִיתָא, וְהַתְּפִלָּה הֵן עֲלִמִּין דִּילָהּ (בְּחִינַת הַתְּקוּנִים דָּף י"ד). כִּי אִין מִלְכָּךָ כְּלָא עִם. וְזֶה: "וְהָיָה ה' לְמִלְכָּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ", שְׂנִתְגַּלַּח מַלְכוּתוֹ (מְבַאֵר לְמַעַן שְׂחַסֵּר כְּאֵן רַבּוֹ כְּבָלֵי, כִּי עָקֵר הַמְּבַנֵּן חֶסֶד מִן הַסֶּפֶר, וְלֹא זְכוּתֵי לְעַמֵּד כְּלָל עַל דְּבָרִים אֵלוֹ).

(ליקו"מ עז)

לא תזיק, ובסופו של דבר יראה ברכה גם בעוה"ז ובודאי לעוה"ב. וכן כל יהודי צריך להיות מוכן לוותר על חיי הבלי העוה"ז עבור תכליתו ונצחיותו (ונצחיות דורותיו) לעוה"ב. וזה כרוך הרבה פעמים באי נעימות, והוצאות כספיות רבות, ולפעמים באיבוד מעמד כלכלי (ומעמד חברתי בכלל), וטירחות עצומות, והחלפת מקום מגורים, ולפעמים מדינת מגוריו, וכמו שהנני מכיר אישית גבורי כח אנשי רוח, צדיקים שעזבו את מקום מגוריהם והרבה שפע ורווחה, לטובת חינוך בניהם במקום אחר בין יהודים יראים ושלימים, ועברו מעשירות לעניות, ומדירת פאר לדיר בצמצום יחסי, ומסרו נפשם למען דורותיהם, ואכן ראו ברכה בעמלם, והצליחו ועשו פרי קודש הילולים לה'. וכן בדורינו אנו, צריך האדם להיות מוכן לעבור דירה ולהיות מטוטל עם כל הקושי, ולעזוב הכל בשביל טובת דורותיו (ולפעמים גם עבורו בעצמו, ועבור אשתו) כשהמקום שבו הוא גר משפיע לרעה לרוחניות משפחתו. ובודאי שאדם בודד כן צריך לעשות להציל את נפשו. ולא לענין מגורים בלבד נוגע הדבר אלא גם לענין פרנסה

תפילה

ותפוני להתקרב לצדיקים אמתים אשר אור התגלות חיושי תורתם נמשך מלמעלה למטה שלמעלה תורתם רחבה וגבוהה מאד, ולמטה מתקצרת הרבה כדי להכניסה בתוך לבבנו ושכלנו לכל אחד פראוי לו, ותרחיקני מההופכים ארחות ישר אשר תורתם ממשה למעלה שלמטה מרחיבים אותה יותר מדי ולמעלה היא קצרה מאד. (ליקוטי תפילות תפילה קמו תשעו)

רחל מסרה את הסימנים

תורה ותפילה הם תלויים זה בזה, פי אי-אפשר לזכות לתורה פי אם על-ידי תפילה, וכמו שאנו מתפללים בכל יום והאר עינינו בתורתך וכו'. וכן אי-אפשר לזכות לשלמות התפילה, פי אם על-ידי תורה, פי זה עקר שלמות התפילה לעשות מהתורה תפילה כמבאר במקום אחר. והעולם רצין אצל המשנה, פי לכאורה נראה כן שצריכין להתחיל מעסק התורה, וגם פי עקר עסק התורה הוא בתורה שבעל פה שהיא בחינת עלמא דאתגלייא, פי הכל רואין חשיבותא. אבל תפילה היא בחינת עלמא דאתפסיא, פי חשיבות ומעלת התפילה סתום ונעלם מעין כל. ועל-כן באמת אמרו רבותינו ז"ל: אלו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזולזלין בהם ומאי ניהו תפילה, ואפלו הפשרים אין רצין על-פי רב אחר התפילה כל כך כמו אחר עסק התורה. אבל באמת צריכין ליוהר בשניהם ולהתחיל משניהם ביחד, ולעסוק בזה ובהוה ללמד קצת היום ולעסוק בתפילה קצת היום. ועקר התפילה יהיה בבחינה הנ"ל לעשות מהתורה תפילה, הינו שיתפלל להשם יתברך שיזכה לקיים את התורה שלומד. ואזי אף על פי שבתחלה בודאי עדין אינו יודע היטב סדר התפילה, ואיך לעשות מהתורה תפילה, אף על פי כן השם יתברך מרחם עליו ומאיר עיניו ומסר לו סימני ודרכי התורה, ומלמד אותו לפי בחינתו איך לעשות מהתורה תפילה, ואחר-כך על-ידי התפילה יודע להשיג את התורה יותר, וכן בכל פעם כל אחד מסזק את חברו, הינו התפילה את התורה והתורה את התפילה. ועקר הולדת הצדיקים שמולידין מעשים טובים על-ידי התורה שזהו העקר, פי לא המדרש עקר אלא המעשה, עקר ההולדה היא על-ידי שהתורה מוסרת את סימניה להתפילה, שעל-ידי זה הצדיקים יודעים סדר התפילה, איך להתפלל להשם יתברך שיזכו לקיים את התורה. וזה סוד מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: שרחל מסרה את הסימנים שמסר לה יעקב ללאה. (הלכות ראש חדש הלכה ה אות ב)

תיקון העולם

וע"כ כיון שקירוב רחוקים זהו עיקר תיקון העולם כל אחד חייב להשתדל בזה וכדאיתא בזה"ק (תרומה, דף קסט). אלמלי הווי ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו זוכים ע"י שמקריבים ב"א לעבודתו הווי אזלו אבתרייהו ורדפי לון כמאן דרדיף בתר חייין, וכדאיתא (שם, קכח): ההוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמוקני ליה באגר שלים, וק"ו מי שכוחו יפה בזה שצריך לעסוק בעבודה הקדושה הזאת בכפלי כפליים להגדיל מלכות שמים ולהאדירה, ומכלל החיוב והזכות נשמע ממילא גודל הפגם במי שצריך לעסוק בזה ואינו עוסק, וכעין משחז"ל (ש"י משפטים, ל, יג) ואיש תרומות יהרסנה, זה חכם שהוא יודע הלכות ומדרשות ואגדות, ויתום ואלמנה הולכים אצלו שיעשה דין ביניהם והוא אומר להם עסוק אני במשנתי, איני פנוי, ואמר לו האלקים מעלה אני עליך כאילו החרבת את העולם לכך נאמר ואיש תרומות יהרסנה, - ואם על עסקי ממונות כך על עסקי נפשות עאכ"כ, וזהו ממש בגדר (ויקרא יט) לא תעמוד על דם רעך. וכמ"ש חז"ל בתדאר שהת"ח שבדור פלגש בגבעה הם היו האשמים על מה שהתרחש, כי ה'י' מוטל עליהם ללכת מעיר לעיר ומכפר לכפר להפיץ ולגלות רצונו יתברך ואור תורתו ודרכיו הקדושים, ואם ה'י' קשה עליהם ההליכה היו צריכים לקשור שלשלאות של ברזל במתניהם וללכת, היינו לחפש כל מיני תחבולות וטעדיקי שיוכלו כן לעסוק בקירוב בני אדם לעבודתו יתברך, אשרי מי שעוסק בזה. (מתוך הספר "יש מאין")

ויאמר אכן יש ה' במקום הזה

יעקב אבינו, עליו השלום, כשפגע במקום שהוא מקום הבית-המקדש, זכה שם להשיג בשלמות ענין עצם הנפלאות ומעלת האתערותא דלתתא כל-שהוא, ואיך שעל-ידי-זה נדקא נמשך מלמעלה הארה גדולה מבחינת אתערותא דלעלא, ואיך שהאתערותא דלתתא והאתערותא דלעלא נכללין יחד, שזה בחינת כלליות כל היחודים שנעשין על-ידי עבודות ישראל, ועקר התקונים ויחודים אלו נעשין בשלמות בבית-המקדש, כמבאר כל זה בפנים היטב. ואז: "ויקץ משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי", ובהוה תקן להכניס בלב כל הנפשות לדורות עד היום הזה, שאפלו הנפשות הנפולים מאד, שסוברים שבמקומם אין נמצא שם השם יתברך חס ושלום, ושכל בחינת התעוררות דקדשה שלהם אינו נחשב כלום, ידעו הם גם-כן ויאמינו באמונה שלמה, שגם במקומם יש השם יתברך, רק שנעלם מהם, ושגם ההתעוררות שלהם יקר מאד, ושיכולים למצא את השם יתברך בכל מקום שבעולם, פי באמת "יש ה' במקום הזה" גם-כן, פי מלא כל הארץ כבודו, רק שאינו יודע מגדל ההעלמה, בבחינת "ואנכי לא ידעתי", אבל אם יתעורר באיזה בחינת אתערותא דלתתא, יזכה למצאו, והעקר בכח קדשת הבית-המקדש, ששם שרשי כל הנפשות ובו תלוי תקון כל הנפשות וכל העולמות, ובכח קדשת הצדיקי-אמת העוסקים בכל דור בבנינו, ומשם נמשך בחינת התעוררות התשובה לכל ישראל, אך אף-על-פי-כן צריכין איזה התעוררות מלמטה גם-כן.

(אוצר היראה מהדורא בתרא אות לב)

"מה נורא המקום הזה"

על-ידי דבורים קדושים של תורה ותפילה שעוסקין בהם בבתי כנסיות ומדרשות ביראה אמתית, על-ידי-זה מבטלין כל הארציות והגשמיות ואחיות הקלפות והטמאה ממקום בית-הכנסת, ומעלין ומקבירין כל הניצוצות הקדושים ומחברין אותם ובניין מהם עולמות קדושים, ומתקנין בחינת שבירת כלים, ועל-ידי-זה נתקדש זה המקום בקדשה גדולה ונתגלה בו אלקות על-ידי הניצוצות הקדושים שעולין משם תמיד על-ידי הדבורים הקדושים הנ"ל. ומחמת שעקר בטול הארציות והגשמיות, שזה עקר הקדשה, היא על-ידי יראה, על-כן צריכין לנהג מורא גדול בבית-הכנסת ובית-המדרש, שזה בחינת מורא מקדש, בחינת "וימקדשי תיראו", בחינת "מה נורא המקום הזה".

(אוצר היראה בתיכנסיות ובתימדרשות אות ב)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה